

ילד משלי

על פי הספר "סדר נשים" מאת עמיה ליבליך (הוצאת שוקן)

התואטרון העירוני באר-שבע

מפעל הוצאה לאור של מחזאות מקור
ביחמתו ובתמיכתו של המכון למחזאות ישראלית ע"ש חנוך לוין

ילד משלוי

על פי הספר "סדר נשים" מאת
עמיה ליבליך (הוצאת שוקן)

מחזה ובימוי:	חגית רכבי ניקוליבסקי
שחקנים:	תפאורה:
חנה רוט	אלכסנדר (משה) ליסיאנסקי
מירב גרי	תלבשות:
דני שטג	עינת ניר
אודליה מורה-מטלון	מוסיקה:
תמר מיכאל	אלדד לידור
ענת זמשטיינגמן	תנועה:
נדב אסולין	דניאלה מיכאלי
עדי זורע	תאורה:
	שולי זין

התיאטרון העירוני
באר-שבע

הנהלה

מנכ"ל ומנהל אמנותי: נתן דטנר
מנהלת אדמיניסטרטיבית: יעל אלטר

הנהלה ציבורית

אשר גרינבאום: יו"ר הוועד המנהל
אהרון ידליון: חבר הוועד המנהל
משה זילברמן: חבר הוועד המנהל
אריאלה טרנר: חברת הוועד המנהל
פיני בדש: חבר הוועד המנהל
אליהו וויטובסקי: חבר הוועד המנהל
נורית דרורי: חברת הוועד המנהל
ריימונד אברגיל, עו"ד ג'יזל אללוף,
ראומה גליסקו, ד"ר מרינה וולפסון
שרה לייסובסקי, עליזה מנור, ד"ר
ישראל גרמן, מאיר סהר ד"ר ניסים קזז,
אריה קליימן, יוסי רייך, משה גולדפרב

מנהלה

יועצת אמנותית: פנינה גרי
מנהל ייצור: יואב מהרבני
מזכירת התיאטרון: נעמי אלטר
חשבות: נטעלי אביטל
הנהלת חשבונות: שרה כהן
מנהל שיווק ומכירות: צחי פנקס
מכירות חוץ: אירית ציבורטרו
המחלקה החינוכית: אסתר ניב
דוברות ויחסי-ציבור: שירה חן-צחור
אשת מכירות ופרסום: אושרה דן
קופה ומנויים: אילנית וקנין
קופאיות: שרונה גז, תגר בנימין, לימור
עבדו, סיוון זנה, מירי אהרון, סיוון יונה.
מחלקת טלמרקטינג: רד דהן
מנהל טכני: אבי קובני
מנהלי הצגה: איציק קריספין, שלמה לסרי
אחזקה: רחל צנצנשוילי, ליאור בן אבו

צוות טכני

מנהלי במה ראשיים: משה הראל,
אלי יוספי
צוות טכני: אריה לוצ'טו, מוטי ברהום,
יורם אלי, רוני בלקר, חנוך אברהם,
יהונתן קאשני
תאורה: שמואל מור, יצחק דוד
זאדה, שמעון זרחי, זאב מוסקוביץ.
מלבישות: ברי עזרייב, לריטה מגירוב.
פאנית: רעיסה פודלובה
מתפרה: משה מילשטיין
יעוץ משפטי: קדם גנס ושות'
מבקר חיצוני: שכטר, מאס, קריספל

להצגה זו

מנהל ייצור: יואב מהרבני
מנהל הצגה: איציק קריספין
מנהל טכני: אבי קובני
מנהל במה: משה הראל
עוזרת במאי: עירית קראוס
תפעול תאורה: יצחק דוד זאדה, זאב
מוסקוביץ
תפעול סאונד: אופיר ספיר, ניר רונין
רקויזיטור: אלי יורם
מלבישות: לריטה מיגרוב, רעיסה
פודלובה
פאות: רעיסה פודלובה
בניית תפאורה: תיאטרונים
צילום תוכנית: רמי זרניגר
הפקת דפוס, עיצוב תוכנית וכרזה:
פרסום בוקאי שני
הקלטות ומיקסים: גילי צימרמן

אולפן הקלטות: קיו סאונד
נגנים:

אריק ליבנת - סקסופונים
שי אלון - גיטרות
סשה שליין - קלידים

אלדד לידור - תיכנותים וכלים נוספים להקת "אפריקנה".
מקס - שירה ודיבור אפריקאי.

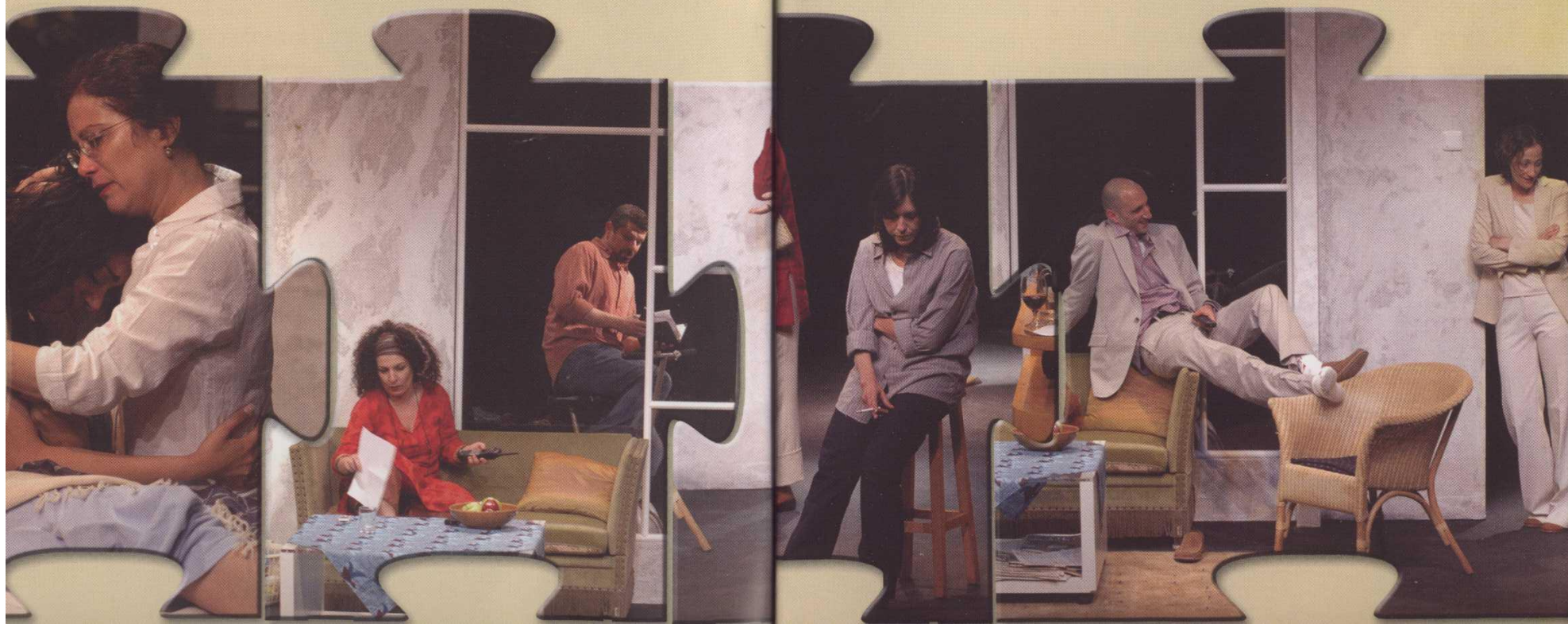
הסעות: אמינות בשירות, משה צמח

תודות

- תודה לשוב רותם - קריינות קלטת הכנה ללידה
- תודה מיוחדת למסעדת "אחוזת הלפרין", סמילנסקי 23 באר שבע

חברי אגודת הידידים - מנוי פרמיר

אבנת מרים, אלדר אסתר ומנחם, אקרמן אתי ואורן, בר דוד חנה ויאיר,
ברנטי ריז וג'נל, דאלי מלכה ואורי, יעקובינסקי אירית ודוד, לוצאטו אסתר
וכפיר, סבסקו רודיקה, סבסקו סמדר, פינגר מיה ונחום, קארס נורית וסיוון,
קצב רון, ראש דניאל ורברט, שגב אביבה ושלמה, שורץ גישרה ושלמה,
שטרומ אלונה ואורי, שטרייכמן צילה וישראל (ב.מ. הנגב).

על המחזה

המחזה "ילד משלי", נכתב על פי ראינות של ארבע נשים החיות במשפחה החדשה בישראל כפי שנחשפו בפני פרופ' עמיה ליבליך בספרה סדר נשים - הוצאת שוקן.

המחזה מורכב מארבעה סיפורים שונים. בכל סיפור נחשף מודל אחר של משפחה, בכל סיפור אנו מתוודעים אל הדרמות בחיי הגיבורות ואל הגברים והנשים אתם הן מתעמתות: שחר, רווקה בת 42, חוקרת בעלת שם עולמי ואילן, גבר נשוי המתנדב לעשות לה ילד.

בוקי, בת ה-37, לסבית המנסה להכנס להריון מבנק הזרע, מול אמה רות, הנמצאת בעיצומו של משבר נשואים.

אריאלה הגניקולוגית, חד הורית, בת ה-50 פלוס ובתה המאומצת נטע בת ה-15.

רחלי בת ה-30, שאינה מסוגלת לכלל מגע פיזי ועודד, אבי בנה, הומוסקסואל הנמצא אתה בהסכם הורות.

במחזה ארבעה פרקים: פסח, יום הזיכרון וערב יום העצמאות, ל"ג בעומר, והיום האחרון ללימודים.

כל הסיפורים מתרחשים באותה הדירה.

הסיפורים מצטרפים למחזה שלם, מציגים תמונה רבגונית ומרתקת של המשפחה החדשה בישראל.

יוצרים

מחזה ובמוי: חנית רכבי ניקוליבסקי
 עפי" ספרה של עמיה ליבליך
 "סדר נשים"
 תפאורה: אלכסנדר (סשה) ליסאינסקי
 תלבושות: עינת ניר
 מוסיקה: אלדד לידור
 תאורה: שולי זיו
 תנועה: דניאלה מיכאלי
 עבמאי: אירית קראוס
 מנהל הצגה: איציק קרספין

שחקנים

ענת זחשטייגמן
 אודליה מורה מטלון
 חנה רוט
 מירב גרי
 תמר מיכאלי
 שטג דני
 זורע עדי
 נדב אסולין

בקריאת הספר "סדר נשים", ריתקו אותי סיפורי החיים שבצבצו מתוך הראינות.

התרשמתי מהעוצמה הנשית שהייתה טמונה בהם, ומהעובדה שחלק גדול מהמראינות בחרו לחיות כך. זוהי בחירה אמיצה הטומנת בחובה התמודדות לא קלה בעיקר בהקשר של החברה הישראלית בה המשפחתיות היא ערך חשוב במיוחד.

כדי לספר את הסיפורים על הבמה המצאתי לגיבורות דמויות שיהוו עזר כנגדן - נשים וגברים בחייהן, שביחסים עמם טמונה הדרמה. הדמויות שהוספתי נזכרות בראינות שבספר ברמז או בכמה מילים, אך הן ברובן פרי דמיוני. לכאורה אלה דמויות משנה אך ההתמודדויות שלהן הן לא פחות מעניינות שהרי כולנו, גם אלה החיים במשפחה המסורתית, חווים את תהליך ההתפרקות שלה.. ברצוני להודות לפרופ' עמיה ליבליך על היד החופשית שהעניקה לי ובעיקר על האהבה הרבה למראינות שעוטפת את השיחות שבספר, אהבה שהפעילה אותי מאוד בכתיבת המחזה ושאני מקווה שמשנה ממנה חלחל גם למחזה. תודה מיוחדת לשחר, אריאלה, בוקי ורחלי (שמות בדויים), הנשים שנתנו לי את הסכמתן להשתמש בראינות עמן כבסיס לכתיבת המחזה.

חנית רכבי ניקוליבסקי

הצגה ראשונה: 15.5.04
 משך ההצגה: כשעתיים, כולל הפסקה

השמות של העונה

מחזאים
סמי גרונימן
אלי דור חיים
בן אבנר הכט
חיים זהבי
אפרים סידון
גיל סיימון
עמוס עוז
גדי ענבר
יורם פאלק
ליטל פורת
ריי קוני
רוני ראשקס
חנית רכבי ניקוליבסקי
חנן שניר
בימאים
רזי אמיתי
ניר ארז
רמי דנון
לסלי לאוטון
רוני סיני
גדי ענבר
חנוך רוזן
חנית רכבי ניקוליבסקי
חנן שניר | שחקנים
לילאה אברוך
אבי אוריה
אורי אומנותי
אלי אליבוץ
נדב אסולין
שמיל בן ארי
תומר בן דוד
אודי בן דוד
ליליה בלייב
טלי בן יוסף
שלמה בר שביט
רינת גליקו
מירב גרי
אלי דור חיים
שירלי דשא
קרן הדר
רמי הייברגר
עדי זורע
ענת זחשטייגמן
חיים זגנאי
אבי טרמין
יעקב כהן
מיכאל כורש
אורנה כץ
עמוס לביא
גרי לברבו
דינה לימון
אדם מדר
אריה מוסקוה
אודליה מורה- מטלון
פביאנה מיוחס
תמר מיכאל
שמעון מימרן
תבור מנצור
נטלי נאמן
גאולה נוני
יעל עמית
ענת פדרשניידר
ויטלי פודולסקי
אריאל פורמן
אורנה פורת
אביבה פז
אוסנת פישמן
אביטל פסטרנק
ארתור פרד"ב
אבי קורניק
אור קינן
מיקי קם
אהובה קרן
זאב רווח
חנה רוט
ספי ריבלין
חנה ריבר
דני שטג
אורית שר
יעל שרוני
דורון תבורי |
|---|---|

מתרגמים
נתן אלטרמן
אהוד מנור
רוני סיני

על הסופרת

הסופרת

פרופ' עמיה ליבליך

הסופרת עמיה ליבליך, נולדה בשנת 1939 בתל אביב. היא פרופסור לפסיכולוגיה באוניברסיטה העברית בירושלים, וסופרת בעלת שם. ספריה שיועדו לקהל הרחב

צילום: ששון תירם

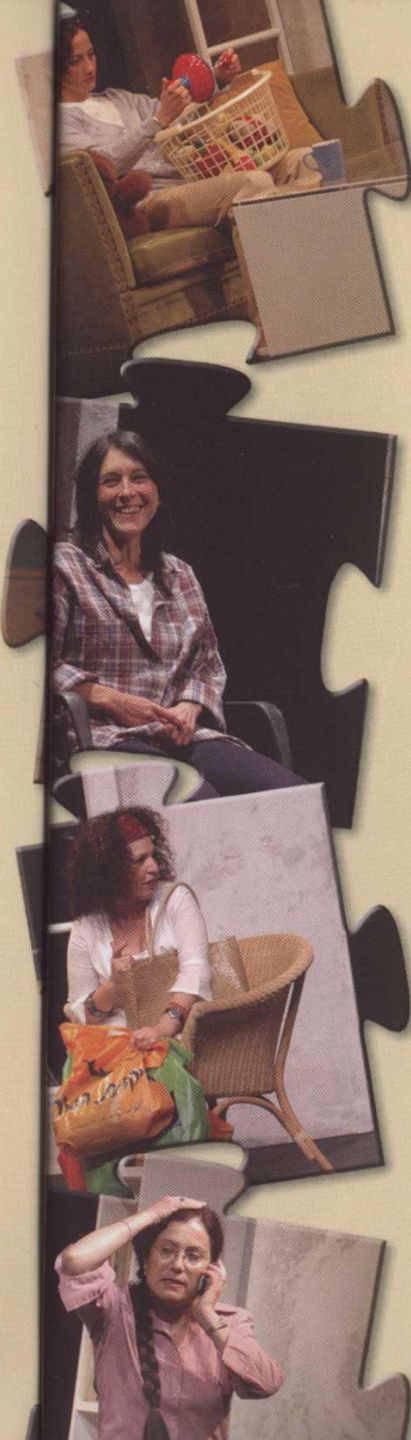
עוסקים בהיבטים שונים של החברה הישראלית. ההתמודדות עם המלחמה באזורנו באה לידי ביטוי בספריה "חיילי בדיל על חוף ירושלים" (1979), "אביב שנות" (1987), ו"חוץ מציפורים" (1990). תיאורים מקיפים של הקיבוץ הישראלי, על השינויים שמתרחשים בו, הם נושאי ספריה "קיבוץ מקום" (1984) - על בית השיטה, ו"גילגולו של מקום" (2000), המתייחס בהעמקה לחיי קהילה קטנה המתגוררת בשטחים הכבושים ומתמודדת עם אי הוודאות בנוגע לעתידה. התעניינותה בנושאים הישראליים ובתהליך היצירה באה לידי ביטוי בספריה "רקמות" (1991) על דבורה בארון, ו"אל לאה" (1995) על לאה גולדברג. עמיה ליבליך אף כתבה רומן אחד - "זודה למחצה" (1997), העוסק בשחזור הזכרון האוטוביוגרפי על רקע התמורות ההיסטוריות של המאה העשרים.

ספריה של עמיה ליבליך תורגמו לאנגלית וליפנית. היא אף עורכת מזה 12 שנה סדרה בינלאומית חשובה של ספרי עיון באנגלית, העוסקים בסיפורי חיים כשיטת מחקר במדעי החברה.

סיפריה האחרון של עמיה ליבליך "סדר נשים", שהיה רב מכר במהלך החודשים שלאחר הפועתו בשנה שעברה, עוסק בסיפורי החיים של נשים ישראליות החיות במשפחה החדשה - משקי בית בהם חיות נשים, או נשים וילדיהן, ללא בן זוג קבוע. הספר, המשקף אופציה ההופכת שכיחה יותר ויותר בעולם המערבי כולו, זכה להדים רחבים בחברה הישראלית.

בין הספר למחזה

המחזה "ילד משלי" מאת חנית רכבי, מבוסס על ארבעה ראיונות מתוך הספר "סדר נשים" מאת עמיה ליבליך, שיצא בהוצאת שוקן 2003. בעוד שבספר נשמרה נאמנות מירבית לעדות שניתנה לליבליך בשיחותיה האישיות עם כל אחת מהמראיינות - פרט להסוואת מעטות שנדרשו על מנת להסתיר את זהותן האמיתית - הרי בעיבוד התיאטרוני לקחה רכבי חופש אומנותי לעצב את עלילות החיים של הנשים, את המגעים - לכאורה ביניהן, ואת דמויות המשנה, לפי הבנתה ודימיונה. התוצר הסופי ב"ילד משלי" הוא אם כן שילוב של תיעוד ובידיון גם יחד.

רחלי: "באיזשהו שלב, אני חושבת, הגעתי למסקנה שאולי אני לא ממש רוצה זוגיות, אז עלתה השאלה מה אני כן רוצה. ילדים היה לי ברור שאני עושה. היה לי ברור שאני רוצה לעשות ילד עם אב הומוסקסואל... בגלל כל הבעיה שלי עם קרבה. יש בזה משהו א-קזיני ומבחינתי זה הכי קל. וזה הפרטנר שחפשתי. זה עולה ונופל על האמון, על היכולת להאמין שאתה יכול לחיות יחד. אמנם לא בצורה קונבנציונלית, אבל בכל זאת חיים שיש בהם אלמנט משותף מאוד גדול..."

בוקי: "מאז שהייתי צעירה, בערך בגיל בית הספר הסדור, תמיד רציתי לגדול להיות אישה מבוגרת שהולכת לאוניברסיטה ומחליטה החלטות בשביל עצמה. כשהתחלתי לחשוב על העניין של תרומת זרע זה נראה לי רעיון נורא חיביים שלילד תהיה דמות אב. בדקתי אפשרויות ואיכשהו זה לא הלך עם אף אחד. הבנתי שאני לא רוצה מישהו שיסתובב סביבי, שלא בחרתי להיות את... משכנעם אני רוצה לחיות עם אישה הגעתי למסקנה שעם כל הקושי לעשות את זה לנמרי לבד, אני רוצה להשאיר את הכל נקי ופתוח עבור האישה שתכנס פעם לחיי..."

שחר: "... מאז שהייתי צעירה היה לי דפוס חשיבה עצמאי מאוד. אף פעם לא פעלתי בשום תחום לפי מה שמקובל... עשיתי דברים חיוביים מאוד בסך הכל. אבל עשיתי את זה מאוד מאוד בדרכי... לפעמים כנגד הדפוסים היותר מקובלים. כך גם בעניין הנשואים. לפעמים אני תמרה מרוק באה לי התמנה הזאת. אף פעם לא להסתכל על נשואים כעל איזו מסגרת אידאולוגית... לא האמנתי שזה כל מה שיש לשאוף אליו בחיים... מניל צעיר אמרתי: יש משהו בעולם הזה, ואני צריכה לנעת בו במלוא העוצמה וממש לא חשוב מה יהיה מסביב."

אריאלה: "כל חיי חשבתי שלהיות אמה זה הדבר הכי חשוב בחיים. עם זה חשבתי שחשוב לבן האדם להתפתח ולעשות דברים שמעניינים אותו... איכשהו מצאתי את עצמי עסוקה מאד בענייני עבודה ולא בדיק התפתחי לנשוא הזה של... אמהות. שכל כך העסיק אותי, אבל לא הביא אותי לשום מקום ממש... היו לי קשרים אישיים עם בני זוג, אלא ששום דבר לא יותר מזה... לא מצאתי את האדם שאני רציתי לחלוק את חיי... מתחילת 86 התחלתי לעסוק בעניין האימוץ. אני זוכרת את זה כי אני מתייחסת לתקופת

יוצרים

חגית רכבי ניקוליטסקי

במאית, מחזאית, בוגרת החוג לתיאטרון של אוניברסיטת ת"א. כיהנה כמנהלת תיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער בשנים 2003-1997. כמו כן שימשה כמנהלת אומנותית של הפסטיבל הבינלאומי להצגות ילדים בחיפה (1996). יו"ר אסיטג' ישראל וחברת הוועד המנהל של ארגון אסיטג' הבינלאומי (הארגון העולמי לתיאטרון ילדים). כלת פרס רוזנבלום (עיריית ת"א) לאומנויות הבמה 2003.

כתבה, עבדה וביימה הצגות רבות בניהן: "שמוליק של זהרה" (פרס כינור דוד), "איזה נוער", "שיטת חנה'לה", "הילדה שאני אוהב" (הועלתה פעמיים, בימים אלה בתיאטרון חיפה), "אור", "אהבת איתמר", "נשיקה בכיס", "אליעזר בעל החלומות", וכן "יונה יונה" (המחזה הטוב ביותר בפסטיבל עכו 96) שהוצג ב"הבימה". בימאית ויוצרת הפינה "על הברזלים" ב"זהו זה".

עינת ניר - תלבושות

לימודי קולנוע וטלוויזיה באוניברסיטת ת"א, בשנים 91-1989. עיצבה תלבושות בתיאטרון באר שבע: "הפסנתר של ברטה", "ביבר הזכוכית", "הוכחה", "הימים הכי טובים", "כשאת אומרת לא", "המובטל מלמעלה", "פוטו בגדאד". בתיאטרון הבימה: "חתולה על גג פח לוהט", "זעקי ארץ אהבה", "מקבת", "על החיים ועל המוות", "סיפורי הבימה", "קרוב יותר", "קן הקוקיה", "אנה פרנק". בתיאטרון הקאמרי: "עולמה של אימי", "האשה בשחור". בתיאטרון חיפה: "בית קפה של ירח אוגוסט", "תיירות פנים" ו"ומן חוף בריטון". בתיאטרון החאן: "אנטיגונה", "שיחות אחרי לוויה", "מידה כנגד מידה", "שמים", "נדל"ן", "בנידה". בתיאטרון בית לסיין: "סקספיו", "ארוחה עם חברים".

בנוסף, עיצבה תלבושות למחזות זמר, להצגות ילדים לתיאטרון הספרייה ולסרטי קולנוע וטלוויזיה. עיצבה למחול עבור קבוצת מחול נועה דר לתוכנית "מוזר", "בית", "בארץ שחורה שחורה", "מסיבת יום הולדת".

אלכסנדר (סשה) ליסאנסקי - מעצב התפאורה

יליד רוסיה. בעל תואר שני באדריכלות. חבר בארגון אמנות התיאטרון הרוסי והישראלי. עבד כמעצב במה ותפאורה במרבית תיאטרונים רוסים ושימש כמעצב הראשי של תיאטרון "סוברסינק" במוסקבה. השתתף בתערוכות בינלאומיות וזכה בפרסים ויקרתיים רבים. עלה לארץ ב-1990. עיצב תפאורות למחזות רבים בתיאטרונות שונים בישראל. ב-1992 זכה בתואר "מעצב השנה". בשנת 1995 הצטרף לתיאטרון "נשר" ומאז הוא משמש כמעצב הבית של "נשר". זכה בפרס התיאטרון הישראלי על עיצוב: "כפר", "עיר-סיפורי אודיסה" ו-"יום-קומדיה סוערת". משמש גם כמרצה לעיצוב במה בחוג לתיאטרון של אוניברסיטת תל אביב.

דניאלה מיכאלי - תנועה

במאית, כוריאוגרפית ושחקנית. בוגרת החוג לתיאטרון באוניברסיטת ת"א. למדה מחול בארץ, בארה"ב ובצרפת. היתה חברה בקבוצת הפרויקט של גולה צ'לטון. מלמדת תנועה וריקוד בביה"ס רימון למוזיקה.

עצבה תנועה לעשרות הצגות בכל התיאטרונות בארץ, בקולנוע ובטלוויזיה. בין עבודותיה: "קריצה", "יונה על היס", "הכפיל" - בתיאטרון חיפה. "קומדיה של טעויות", "כטוב בעיניכם" (פרס התיאטרון הישראלי לעצוב תנועה 2002-2001), "המורדים" - בתיאטרון הקאמרי. "זרם", בית ברנדה אלבה, "טנגו" - בתיאטרון הבימה. "יונה", "שקוי אהבה", האטלקיה באלג'יר - באופרה הישראלית החדשה.

בין ההצגות שביימה: "חשבונות הנפש" (הצגת יחיד למשה אבגי), "שלום לבמה" (הצגת יחיד לדבורה ברטנוב). "הרקדן", "זסרמן", "המגילה ששנתכה" - תיאטרון אורנה פורת לילדים ונוער, "הקץ של העץ" (פרס ההצגה הטובה ופרס הבימוי בפסטיבל חיפה להצגות ילדים 1996).

כשחקנית זכתה בפרס הראשון בתיאטרונטו 1991 בהצגתה "שלאף שטונדה" עם ספורה של יהודית קציר. מנהלת אמנותית של הפסטיבל הבינלאומי להצגות ילדים בחיפה משנת 2001.

אלדד לידור - מוסיקה והלחנה

כותב ומעצב מוסיקה לסרטים, לפסומות, לרדיו ולמולטימדיה זכה לשבחים ופרסום בארץ ובתחרויות בינלאומיות. זוכה פרס "מרגלית" לשנת 2001 על המוסיקה להצגה "נשיקו אשת העכביש". בוגר המגמה לקומפוזיציה באקדמיה למוזיקה בירושלים. תקליטורים מיצירותיו: "כניסות וציאות" (1996) "המוזיקה" (2001).

בין עבודותיו: הלחנת המוסיקה בסרטים: "הנעלם", "איש באפור", "7 ימים באלול" לתיאטרון ב"ש; "ביבר הזכוכית" "כסף של אחרים", "רק בימי ראשון" ועוד. לתיאטרון "הבימה" "אוסקר וזודה רוזה", "קפואים", "אבנים בכיסים" ועוד. לתיאטרון בית לסיין: "מירלה אפרת", "מכתב לנועה", "פופקור ועוד. לתיאטרון החאן: "מידה כנגד מידה", "האם הטובה האזור החופשי". לתיאטרון "הקאמרי": "אישה", "בעל בית המלביש", "קופנהגן" ועוד. לתיאטרון חיפה: "דודתו של צ'רל" "עיר חופשית", "הילד מאחורי העיניים" ועוד. לתיאטרון ילדי ונוער: "הממלכה של קנסוקי", "פילים לא רוקדים בלט" "השיר שבלב" ועוד. הלחין את המוסיקה לשעשועונים ופרסומות בטלוויזיה וברדיו.

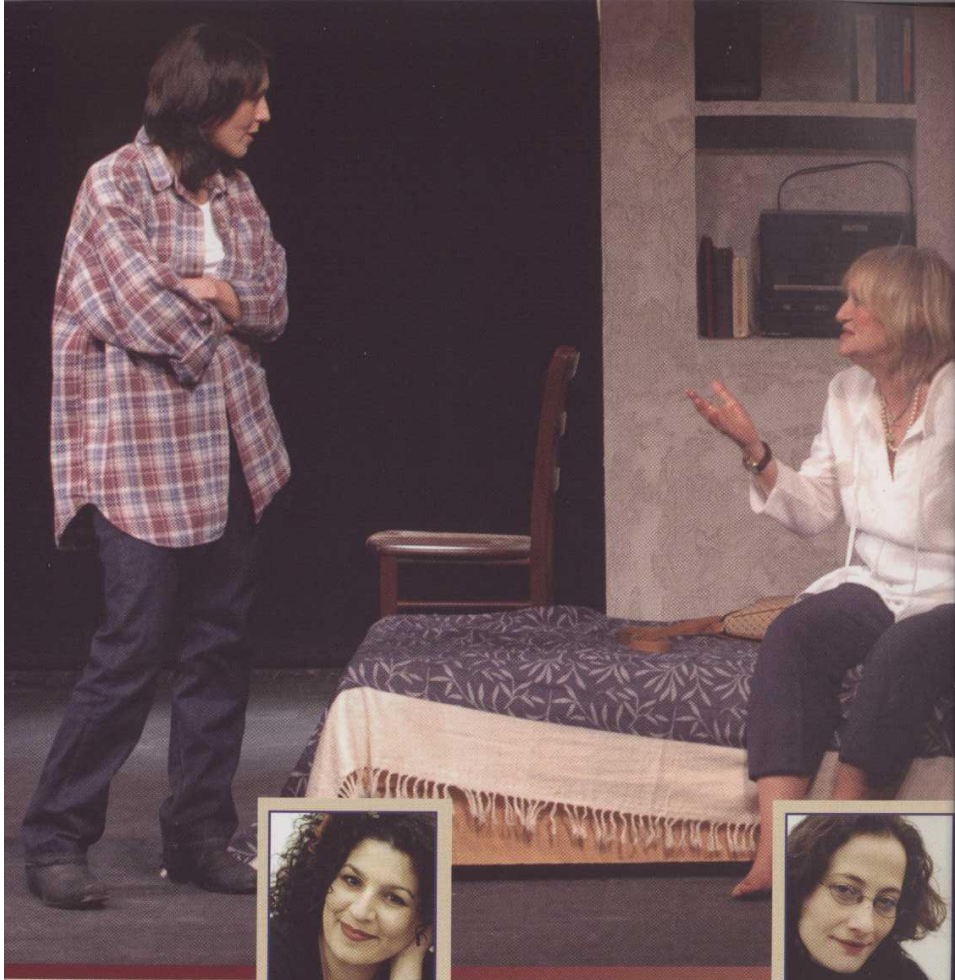
שולי זיו - עיצוב תאורה

ילידת ירושלים. בוגרת החוג לתיאטרון באוניברסיטת ת"א במגמה לעיצוב תאורה. בעלת תואר שני מאוניברסיטת יורק בתיאטרון. בנוי יורק עיצבה תאורה בתיאטרונות שוני ביניהם תיאטרון "לה מאמא".

בין עבודותיה בארץ: "הצבים" בפסטיבל עכו 84 "אין זו בן זו" פסטיבל ישראל 87 "חלום ליל קיץ" ניסן נת "שיץ", "קפריסין", "הקמצן", "פטר" ועוד - בתיאטרון הקאמרי "ינתי פרזי", "לס מואה ט'מה", "לוקאס הפחדן", "אהב מוות" ועוד - בתיאטרון החאן. "נומה עמק", "הזוג המוזר" "אלטלנה" - בתיאטרון בית לסיין. "יונה יונה", "על החיים ון המוות", "תל אביב הקטנה" - בתיאטרון הבימה. "יומן ח ברייטון", "אהבה קשה", "סוף משחק" ו"הילדה שאני אוהב" - בתיאטרון חיפה. "לופ" ו"המובן מאליו" בגמל ת"א משנת 1992 עד 2000 ניהלה את הפסטיבל הבינלאומי להצגות ילדים בחיפה.

משנת 2000 עד 2003 שימשה כמנהלת ארגונית בתיאטרון חיפה

שחקנים

אודליה מורה מטלון

בוגרת תיאטרון צה"ל והסטודיו למשחק של ניסן נתיב. נבחרה להבטחת השנה בתיאטרון מטעם ידעות אחרונות מייד עם סיום לימודיה החלה לשחק בקאמרי, בין השאר בהצגות "הכבש הששה עשר", "מפעל חייו", הלילה ה-2 "קומדיה של טעויות", "שידוכים", "פטרה" ועוד. בתיאטרון חיפה בהצגות "תופרות" ו"האגם המזוהג" משחקת במופע יחיד בשם "אני הלכתי אז" - שמש שירה, תנועה, וידיאו ארט ומשחק (איתו הופיעה בפסטיבספרד). בימים אלה מופיעה גם בפרינג' בהצגה חדשה בשם "גוויו ורבותי". בטלוויזיה השתתפה ב "זהו זה", "פיתוי", וש עונות ביטקום "ג'וני".

ענת זמשיימ

בוגרת בית צבי - 1998 זוכת מלגות: קרן שרת, מלגת צבי קליר (בוגר בית צבי מצטיין), חיים נמזו, רפאל קלצקין, ועוד. השתתפה בהצגות- בתאטרון הספרייה: "בורגנים", "סיבוב מסוכן", "קיצ אחרון", "עד התיביעה", "שד היער", "בית הכי טובים", "קיצ אחרון". שיחקה בתיאטרון הבימה: "ידידות מזהמות", "תשוקה", "מירלה אפרת". בתיאטרון הקאמרי: "מקום אחר". בתיאטרון בית לסיני: "סיפור אהבה בשלוש פרקים", "חצוצרה בואדי", "ילדה של כולם". בתיאטרון לילדים ונוער: "שרה גיבורת ניל"י". בפסטיבל התיאטרונט תרגמה ושחקה ב"חום גבוה". השתתפה בהפקה עצמאית של "כמעט שיר אהבה" ערב שירי יהודה עמיחי ובטלוויזיה "שם נרדף", "שבעה", "עניין של זמן".

מירב גרי

סיימה לימודי משחק באנגליה. שיחקה בתיאטרון באר שבע: "שירה", "כולם היו בני", "הוא הלך בשדות", "אין למדתי לנהוג", "אנה פרנק", "גשם שוטף", "אקווס", "חלום אחר", "רישיון לחיות", "יש לי כנרת", "אחרון ימיה", "הימני מסוכן", "קיצ אחרון", "עוד התיביעה", "בית הכי טובים", "קיצ אחרון". שיחקה בתיאטרון הבימה: "ידידות מזהמות", "תשוקה", "מירלה אפרת". בתיאטרון הקאמרי: "מקום אחר". בתיאטרון בית לסיני: "סיפור אהבה בשלוש פרקים", "חצוצרה בואדי", "ילדה של כולם". בתיאטרון לילדים ונוער: "שרה גיבורת ניל"י". בפסטיבל התיאטרונט תרגמה ושחקה ב"חום גבוה". השתתפה בהפקה עצמאית של "כמעט שיר אהבה" ערב שירי יהודה עמיחי ובטלוויזיה "שם נרדף", "שבעה", "עניין של זמן".

חנה רוט

למדה תיאטרון וספרות באוניברסיטת תל אביב. בין ההצגות בהן השתתפה: בתיאטרון באר-שבע: "שיר חדש", "הזכייה הגדולה". בתיאטרון בימות: "איש חסיד היה", "גבעת ספון ריבר", "מחברות גריפ", "אורזי המזוודות", "תפילה", "פנטזיה לפסנתר", "השחקן", "אורי מורי" ו"קרומ". בתיאטרון הבימה: "המקצן", "תל אביב הקטנה", "נמר חברברות", "השקיעה", "מסע ארוך אל תוך הלילה". בתיאטרון נווה צדק: "משחית הסכינים הסיני", "נעורי ורדה"ה". בתיאטרון החאן: "סוחרי הגומי". בצוותא: תוכנית קברט סאטירי. השתתפה בסרט "אלכס חולה אהבה" ובתוכנית הטלוויזיה "רחוב סומסום". פרסמה שני ספרים: ספר שירים (בהוצעת עם עובד) "תמונות מתערוכה רחוקה" וספר סיפורים (בהוצעת הקיבוץ המאוחד) "אתמול יקר". זכתה בפרס ע"ש רוזנבלום מטעם עיריית ת"א. בימים אלו יצא ספר שירה החדש (בהוצעת גוונים).

די זורע

גרת ביה"ס למשחק "בית צבי", סימה לימודיה באוגוסט 2007. שיחקה בתיאטרון הספרייה בהצגות: "תחת שמי ריז", "הערב מחזמר", על ספה אדומה", "שירי אנדרו יד וובר". שיחקה במחזות זמר: "ג'פסי", "מיקה ליי". בטלוויזיה: "פאפא", "קהילת קדושים".

ני שטן

אחר שירות צבאי בלהקת פיקוד צפון, הצטרף לתיאטרון "הבימה" שם שיתף בהצגות הבאות: "עלי כינור", "צצת תום", "קזבלן", "על החיים ועל מוות", "תל אביב הקטנה". כמו כן שיחק בתיאטרון ה"חאן" - "מיס ישראל", ו"ראש שוגני", ובתיאטרון חיפה - "הניצול", "העלמה מוות", "כובע מלא נשם", ו"אירמה לה דוס". ן הסרטים בהם שיחק: "האח של דריקס", רדו מהוריד", "אושר ללא גבול", "לחברים בלבד", "סקס קרים וארוחת ערב", "זהר", "הבחור של שולי", "סוף משחק", "צור הדסים", "כאילו כלום לא קרה", "הבן ליי" ו"מכתוב". שיחק בטלוויזיה - "הפוך", "עניין של ו", "שבת כהן", "בטי בן בסט", "לויתן ברחוב שרתון", "זה", "מוצ'ש", "כחול עמוק", "מ.ק. 22" וכן ב"אהבה עבר לפינה"... כמו כן הוציא תקליט (1966) דני שטן (הד "ציי") ולקח חלק כמנחה זמר וקריין ברדיו ובטלוויזיה.

תמר מיכאל

למדה משחק בבי"ס יורם לוינסטיין. שיחקה בתיאטרון "הבימה" בהצגות: "תמונות מחיי נישואין", "זוגיות", "במלחמה כמו במלחמה", "עקב אכילס", "החיים בשלוש גרסאות", "פפסטיבל עכו: העלמה והמוות". השתתפה בסדרת הטלוויזיה "הבורגנים" בתפקיד ניל.

נדב אסולין

בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב 1996. במסגרת לימודיו זכה במלגה מטעם קרן התרבות אמריקה לישראל על ש"ש השחקן אבנר חזקיה ד"ל. השתתף בהצגות: "שירה" - תיאטרון באר-שבע, הצגת פרינג', בתיאטרון הקאמרי: "הלילה השנים עשר", "אדון וולף", "פטרה", "אויב העם", "שידוכין", "רצח", "אשכבה", "לכל השדים והרוחות", "קברט ליון", "רווקים ורווקות". בתיאטרון הסמטה: "ערב גבינות ופרוק", בטלוויזיה: דרמת מקור ערוץ 3: "הלילה של אתי", "שבתות וחגים" וסטנד אפ לילדים בערוץ 6. ביים מספר הצגות במסגרת תיאטרון צה"ל, בסטודיו למשחק ניסן נתיב ובמסגרות פרטיות.

"... קיים בתרבותנו נרטיב ידוע, שלפיו לאחר תהליך של חיפוש ותעיייה, תמצא הנערה את בן זוגה, או תמצא על דיו, ותקים עמו משפחה באושר נצחי. למעשה כפי שנראה במציאות העולם המערבי, נרטיב זה מתמשש במידה קטנה והולכת. יותר ויותר נשים, גברים וילדים חיים לאורך זמן, מרצון או שלא מרצון, במסגרות שאינן תואמות את התסריט האידיאלי של נרטיב המשפחה הנורמטיבי".

"... אין לי דבר וחצי דבר נגד המשפחה הסטורית... גם איני יוצאת בהמלצה לגדל ילדים ללא אב... אולם אני זוגלת בזכותם של בני אדם לעצב את חייהם בצורה הנראית להם, ולבנות כמיטב יכולתם, הסדרים משפחתיים התואמים את נטיות לבם ואת נסיבות חייהם".
עמיה ליבליך בהקדמה לספר

מחזה

ילד משלי

עפ"י הספר "סדר נשים" מאת
עמיה ליבליך הוצאת שוקן

התיאטרון העירוני
באר-שבע

מפעל הוצאה לאור של מחזאות מקור

ביוזמתו ובתמיכתו של המכון למחזאות ישראלית ע"ש חנוך לוין

A child of my own

based on a book by Amia Liblich
Play write & Director by: Hagit Rehavi Nikolayevsky
Music by: Eldad Lidor
Set Design by: Alexander (Sasha) Lishianski
Costumes designed by: Einat Nir
Lighting designed by: Shuli Ziv

THE CAST

Assulin Nadav
Merav Geri
Anat Zemshteigmen
Adi Zorea
Odelia More Matalon
Tamar Michael
Hanna Rot
Danni Shteg

BEER-SHEVA
MUNICIPAL THEATRE

8 Zalman Shazar Blvd.
Beer-Sheva, Israel
Tel: 978-8-6206260 Fax: 972-8-6237705

המכון למחזאות ישראלית

המכון למחזאות ישראלית ע"ש חנוך לוין (ע"ר) ליד התיאטרון הקאמרי של תל אביב בשיתוף: קרן יהושע רבינוביץ לאמנויות תל אביב (ע"ר) • איגוד מחזאי ישראל בסיוע: עיריית תל אביב-יפו • משרד המדע, התרבות והספורט - מינהל התרבות

המכון למחזאות ישראלית ע"ש חנוך לוין (ע"ר)

המכון למחזאות ישראלית ע"ש חנוך לוין (ע"ר) הוקם בשנת 2000, לאחר פטירתו של חנוך לוין - מחזאי, סופר, משורר ובמאי - יוצר דגול, שיצירתו היא מנכסי צאן-הברזל של התרבות הישראלית. המכון שם לעצמו מטרה להעמיק את המודעות לחשיבותה ולתרומתה של המחזאות הישראלית לתרבות העברית ולהפצתה בעולם.

המכון, בשיתוף עם איגוד מחזאי ישראל פועל בתחומים הבאים:

הוצאה לאור של מחזות ישראליים - טקסט מלא של המחזה מצורף לתוכנית ההצגה.

ספרית המחזאות הישראלית - הוצאה לאור סידרה של מחזות מקור, בכריכה קשה, בשיתוף עם הוצאת הספרים של "ידיעות אחרונות".

הפקת ימי עיון, סמינרים וכנסים - לקהל הרחב והשתלמויות למורים לאמנות ולתאטרון בהם נוטלים חלק: מחזאים, במאים, שחקנים, מעצבים, מוסיקאים ואנשי אקדמיה בנושא: מחזאות מקור, בשיתוף עם משרד החינוך.

הפקת סידרת אירועי הצדעה למחזאים ישראלים - הראשון התקיים ב-21.03.03 למחזאי והמשורר: נתן אלתרמן. האירוע הופק בסיוע עיריית תל אביב-יפו, אגף לתרבות ואומנויות, הוצאת הקיבוץ המאוחד ומדרשת אורנים. אירועי הצדעה נוספים שהתקיימו בשיתוף עם עיריית תל אביב-יפו, האגף לתרבות ואומנויות, יוחדו ליצירותיהם של נסים אלוני, אברהם שלונסקי, חנוך לוין ולאה גולדברג.

הפקת סדרה טלוויזיונית על מחזאות ישראלית בת זמננו - בשיתוף עם הערוץ האקדמי, פרופ' אדיר כהן, אוניברסיטת חיפה.

הקמת מפעל לתרגום מחזאות ישראלית לשפות זרות - על מנת לאפשר שיפיה של היצירה הישראלית בפני קהל זר מתוך כוונה לעודד את העלאתה על במות התאטרון ברחבי העולם. הפרוייקט מתקיים בסיוע משרד החוץ, מינהל התרבות, משרד החינוך, התרבות והספורט והמכון לתרגום ספרות יפה.

זרקור על מחזאות ישראלית - הפקת כנסים בינלאומיים לחשיפת המחזאות הישראלית לפני קהילת התיאטרון הבינלאומית: מנהלי פסטיבלים, מנהלי תיאטראות, במאים,

דמויות:

שחר בת 42, חוקרת בריאות עולמית, מחכה לשון האובה האפריקאי העומד להגיע לארץ, מחפשת מתנדב שיכניס אותה להריון.

אילן, גרפיקאי נשוי ואב לילדים, ידיד ותיק של שחר, מתנדב להכניס אותה להריון ולהיות אב מוכר. **בוקי**, בת 37, לסבית, פוטרה מהסמינר בו היא מלמדת, מנסה להיכנס להריון מבנק הזרע.

רות, אמה של בוקי, כבת 65, מסתייגת ממהלכה של בוקי, אך תומכת. במשבר נשואים עם אביה של בוקי.

רחלי בת 30, פרסומאית, אם לילד בן 5, בהסכם הורות עם עודד, הומוסקסואל שמזרעו נכנסה להריון. לא מסוגלת למגע פיזי.

עודד, כבן 33, עובד ביחידת מחשבים של בנק, הומוסקסואל, בהסכם הורות עם רחלי.

אריאלה, בת 50+, רופאת נשים, אם חד הורית לבת מאומצת בת 15.

נטע, בתה בת ה-15 של אריאלה.

המקום:

המחזה מתרחש בדירה אחת ובקליניקה. (אותה הדירה משמשת את כל הגיבורות).

הזמן:

למחזה 4 פרקים: ערב פסח, יום הזיכרון וערב יום העצמאות, ל"ג בעומר והחופש הגדול.